

2. *Oratio*

Oratio – молитва Словом. Є плодом конфронтації зі Словом Божим, набирає різних форм. Отці Церкви виділяли такі види молитви:

1. *Oratio compunctionis* – пробиття серця, відчуття прожитості, впокорення Словом. Так, на проповідь ап. Петра люди почувалися "поранені серцем", усвідомили власну потребу навернення. (Діяння 2.37)

Слово проникає, наче меч обосічний (Євр. 4.12) "воно проходить аж до розділу душі і духа, суглобів та кістяного мозку, і розрізняє чуття та думки серця". Наслідком можуть бути сльози, почуття власної ницості, поштовх до навернення. Слово збуджує в нас поставу жалю і ставить в правді. Є інтимною молитвою, глибоко входить в життя і ситуацію. Може виявлятися у внутрішньому крику, болючому волянні.. тощо..

2. *Oratio petitionis* – коли в молитві нам товаришує свідомість наших падінь і невірності Богів. Така постава є плодом конфронтації з Словом Божим. Щоб подолати щоденне ліниство і знеохочення, потрібно просити про новизну Духа Святого. А якщо залишитися вірним самій практиці *lectio*, то навколо нього зосередиться все наше життя, рано чи пізно, Слово змусить нас змінюватися на краще. Тільки якщо дозволимо йому щоденно "стукати" у двері нашого серця

3. *Oratio eucharistica*. Кожну ситуацію, все, що з нами стається у світлі Слова Божого можна побачити, як діяння спасення для нас. Навіть найбільш катастрофічні події Господь здатен обернути на наше добро. Так було в історії Ізраїлю: гріх, вигнання, полон – ніколи не були останнім словом. Цьому слідувало ще більше і зворушливе об'явлення доброти Бога до свого

народу. *Oratio eucharistica*, то значить молитися з вдячним серцем за всі виявлені Ним благодійства. Така постава молитви Словом виникає, коли несподівано відкриємо, що нашим життям керувала не інше, як сама Божа рука. А там, де ми падали, то Господь перемінював нашу слабкість на досвідчення зрілості і тепер ми стали міцнішими і свідоміші дару.

4. *Oratio laudativa*. Ця постава має дещо екстатичний характер, властива дитячій безпосередності. Виникає, коли Слово просто наповнює нас радістю, і тоді ми нічого іншого не можемо передати, як тільки те, що Воно прекрасне. Це неможливо визначити чи описати. Моменти дармовості, спонтанності, відчуття втіхи від отриманого добра і відкриття краси. Це хвилини молитви прославлення, що є піснею хвали, подяки, тощо ...

"Якщо текст для тебе є молитвою – молись ним , якщо є волянням – кричи; якщо є подячним , тоді будь радісним, коли текст є повний надії – сподівайся; коли вселяє боязнь – май перед ним острах. "(Святий Августин)